

Forslag

til

Lov om jagt og ferskvandsfiskeri i Grønland.

Fremsat den 15. januar 1957 af *ministeren for Grønland*.

§ 1.

Stk. 1. Ret til at drive jagt og ferskvandsfiskeri af ikke-erhvervsmæssig karakter på det grønlandske land- og søterritorium, jfr. § 1 i lov nr. 277 af 27. maj 1950 om udøvelse af erhverv i Grønland, er forbeholdt danske statsborgere med fast bopæl i Grønland.

Stk. 2. Andre end de i stk. 1 omhandlede personer kan dog få meddelt tilladelse til jagt og ferskvandsfiskeri. Ved meddelelse af sådan tilladelse, der gives af ministeren for Grønland eller efter dennes nærmere bemyndigelse af landshøvdingen over Grønland, fastsættes specielle begrænsninger og vilkår, herunder erlæggelse af en afgift, hvis størrelse fastsættes af ministeriet.

§ 2.

For overtrædelse af denne lov eller af de i medfør af § 1, stk. 2, fastsatte begrænsninger og vilkår for jagt og fiskeritilladelse

kan idømmes advarsel eller bøde. Ulovligt benyttede jagt- og fiskeriredskaber samt vildtet eller fangsten eller værdien heraf kan konfiskeres.

§ 3.

Bøder og afgifter, der erlægges efter foranstående bestemmelser, samt værdien af det i medfør af denne lov konfiskerede tilfalder den grønlandske landskasse (for Nord- og Østgrønlands vedkommende de lokale råds kasser).

§ 4.

Bestemmelserne i nærværende lov gør ingen indskrænkning i de rettigheder, som ifølge kundgørelse af 5. juli 1924 angående tilladelse for danske og islandske fartøjer til at besejle en del af Grønlands østkyst eller senere bestemmelser er eller måtte blive indrømmet danske eller fremmede statsborgere, selskaber og skibe på Grønlands østkyst med tilhørende søterritorium.

Bemærkninger til lovforslaget.

Medens der i lov nr. 277 af 27. maj 1950 om udøvelse af erhverv i Grønland er fastsat regler om udøvelse af erhvervsmæssig jagt og fiskeri i Grønland, har man hidtil savnet regler om regulering af ikke-erhvervsmæssig jagt og fiskeri i Grønland, bortset fra en del gennem tiden udstedte fredningsbestemmelser.

Disse bestemmelser må imidlertid anses for utilstrækkelige, blandt andet fordi der i de senere år er kommet og formentlig fremtidig vil komme et

stigende antal jagt- og fiskeriinteresserede personer til Grønland for ophold af kortere varighed.

Da det ikke kan anses for rimeligt, at disse tilrejsende forringer den fastboende befolknings naturlige udnyttelse af den grønlandske dyrebestand, stilles der forslag om, at retten til jagt og ferskvandsfiskeri i Grønland forbeholdes danske statsborgere med fast bopæl i landet, dog således at der også kan gives andre personer tilladelse hertil.

Da jagt og fiskeri spiller en langt større rolle i Grønland end i den øvrige del af Danmark, har man fundet det uhensigtsmæssigt at kræve, at alle, der driver jagt, skal være i besiddelse af jagt-tegn.

Forslaget har været forelagt det grønlandske landsråd, der i princippet har tiltrådt det.

Til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes følgende:

Til § 1.

I bestemmelsen fastsættes det, at loven alene omhandler ikke-erhvervsmæssig jagt og ferskvandsfiskeri i Grønland. Bestemmelsen angiver som hovedregel, at jagt og ferskvandsfiskeri på det grønlandske land- og søterritorium er forbeholdt fastboende danske statsborgere. Det foreslås dog, at også andre personer kan få tilladelse til jagt og fiskeri. Tilladelsen kan gives med specielle begrænsninger, f. eks. ved forbud mod anvendelse af visse fangst- og fiskerimetoder eller ved begrænsning med hensyn til, hvilke dyrearter der må fanges, eller på visse vilkår, f. eks. mod erlæggelse af en særlig afgift.

Til § 2.

Bestemmelsen er indsat efter forhandling med det grønlandske landsråd. Det foreslås at gøre adgangen til konfiskation fakultativ. Det forudsættes, at bestemmelserne om konfiskation i § 113 i Kriminallov for Grønland nr. 55 af 5. marts 1954 efter omstændighederne tillige vil kunne anvendes, jfr. Kriminallovens § 2.

Til § 3.

Bestemmelsen er indsat efter henstilling fra det grønlandske landsråd. Medens bøder og konfiskerede værdier i medfør af § 8 i loven om udøvelse af erhverv i Grønland tilfalder statskassen, har man efter landsrådets henstilling fundet det rimeligt, at bøder, afgifter og konfiskationsværdier i dette lovforslag tilfalder landskassen, for Nord- og Østgrønlands vedkommende henholdsvis hjælpe-kassen i Thule og distriktsråds-kasserne i Angmagssalik og Scoresbysund.

Til § 4.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med § 21 i loven om udøvelse af erhverv i Grønland.